

[Indenrigsministeren]

lation. Det har intet at gøre med bureaukrati. Det har noget at gøre med en retsindig sagsbehandlingsmulighed.

Hr. Hjortnæs taler om, at dette lovforslag skal rette op på ministerens ulovlige beslutning i HT-konflikten. Jeg erindrer hr. Hjortnæs' bestyrelse over, at jeg i en anden sag også brugte styrelseslovens mulighed for at gribe ind. Jeg husker hr. Hjortnæs' lettere ophidselse over, at man virkelig kunne beskytte en enkelt mod en forventet ulovlig beslutning. Jeg ved ikke, om hr. Hjortnæs selv erindrer episoden i forbindelse med brandmandssagen på Københavns Rådhus. Den sag er prøvet ved Østre Landsret, hvor domstolen med 3-0 konstaterede, at hvad Indenrigsministeriet havde gjort, var der intet at udsætte på. Vi fik fuldt medhold. Jeg er helt tryk ved, at hr. Hjortnæs har sin opfattelse som cand.jur. Jeg er mere tryk ved, vil jeg godt sige, at vi har frie dommere i dette land, som ved konflikt afprøver indholdet i dansk lovgivning.

Hvis man læser dette lovforslag, det er der jo ingen der er afskåret fra, heller ikke hr. Hjortnæs, vil hr. Hjortnæs kunne se, at det netop ikke på nogen måde kan berøre den HT-konflikt, som er afsluttet, eller den konsekvens, som ministeriet måtte tage på en ulovlig beslutning. Dette lovforslag får først virkning pr. 1. juli 1990. Det er anført, at det kun kan omfatte sager, der finder sted efter den 1. juli 1990. Hvis man læser videre i teksten, ser man, at vi her taler om ulovlige beslutninger, der har fået retsvirkning udadtil, altså hvor kommunalbestyrelsen ikke længere har rådighed over sagen, f.eks. ved afsked eller f.eks. ved salg af ulovlige bygninger.

Jeg vil godt minde om, at det i HT-sagen, hvor ministeriet greb ind, ikke var over for en beslutning, der havde fået retsvirkning udadtil. Det var en beslutning, der var rettet indadtil i organisationen. Man havde flyttet en medarbejder, altså en beslutning, som man umiddelbart selv kunne gøre om. Jurister vil ganske kort kunne fortælle om indholdet og forskellen i det, der var HT-konflikten i Roskilde, og så det foleriggende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Graversen (S):

Jeg synes netop, at HT-problemet var et godt eksempel på chikaner og på, hvordan det kan gå, når en anden person udefra blander sig i de

ganske fornuftige menneskers dispositioner for at lede og fordele arbejdet for at få tingene til at glide. Men lad det ligge. Jeg skal ikke her udtrykke, om det var lovligt eller ej, men blot gøre opmærksom på, at det er et godt eksempel på noget, som ikke umiddelbart i hvert fald er lovligt eller ulovligt. Det vil sige, det er en skønssag. Derfor siger jeg endnu en gang, at hvis dette drejede sig om andre retsreglers område, var jeg ikke så betænkelig, men netop fordi det, vi kalder kommunalfuldmagten, det sæt uskrevne regler, der er på hele det kommunale område, mange gange er et fortolkningsområde. Derfor vil jeg forudse, at dette nye lovforslag vil give en eller anden stiftamtmand mulighed for at chikanere det fornuftige arbejde, der foregår ude i kommunalbestyrelserne.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Denne regel, som ministeren vil ændre, har været gældende siden 1867, så det er da godt, at den ikke får tilbagevirkende kraft.

I øvrigt synes jeg, det er udmærket, at ministeren drager brandmandssagen frem. Her har vi netop et eksempel på, at ministeren når via en embedsmand at få grebet ind over for beslutningen, inden den er ført ud i livet. Derfor overrasker den dom, som ministeren henviser til, ikke mig.

Det spørgsmål, som man med rimelighed kunne stille ministeren, fordi det er hævdet, at dette lovforslag skulle løse nogle praktiske problemer, er: Vil ministeren virkelig hævde, at ministeren ved sit indgreb i brandmandssagen har løst nogle praktiske problemer? Er kendsgerningen ikke, at det problem fortsat eksisterer, og at ministeren netop ved sin håndtering af denne sag har forhindret, at der er kommet en løsning på den?

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hr. Hjortnæs kan da ikke være i tvivl om, at man kan forhindre mange problemer, gøre ting enkle, effektive og nemme, hvis man uden yderligere begrundelse eller særlige hensyn kunne undertrykke den enkeltes ret.

Det vil jeg da ikke påstå ikke er tilfældet. Det kan godt være besværligt, omstændeligt. Det kan godt give problemer og diskussion. Det kan give socialdemokratisk surhed, at nogen mener, at det, der i loven skulle beskytte den